

σάν "Ατλαντάς, 'στους ώμους
κι' έννοιώσαν κρούς τρέμους.

Πώς μάς θωρείς άκίνητος;... μέσ 'στη γιορτή του Μάρτη,
πού τρικαντό φεγγαβολεί, λορίο και σιφήτι,
ξανξώσας 'στη μέση σου σταβί του Μπρονάχηρτη
κι' έκούσας τ'ά κακότυχα λιμπρέτα του Λιμπρίττη,
όπου τόν έβεβαίωνας συγχότακι κι' έντόνωας
πώς δέν θά πιάρ μόνος.

Χιλιμιντρίζου αλογα, τρέις χρυσό σπιρούνη,
τ'ής Σύρας ό Λαδόπουλας τεντόνει τό ρουθούνι
σάν τό καθέριο-τάλογο νά κυρισθή τ'άγέρη,
κι' 'στου Κορράττη του κομμού κατακυλιάζε τ'άκέρη
έκείνος πού σ' έγέρτασε 'στη Σύρα, Κορδουζ,
λουκούμαξ Σύριαν.

Φίλει τή σκιρακάκι σου καθένιας πατριώτης,
άνατριμάζει κι' ό Μωρξάς, μουριρζίει κι' ή Φθιώτις
μαζί μέ τόν Χατζίσκο της, κι' είναι μεγάλο χάζι,
κι' ό κύριος Μπακόπουλας κυλιάζων 'ησυάζει,
κι' έμεις οι καμαρόνομε σάν κι' άλλοτε σπαθήατο
κι' άπό τήν Αιγιάλεια μάξ έρχεται καντότα
πώς τόν 'Ασμηκόπουλον ή νίκη στεφανώνει,
κι' άπάνου του σάν νήτανε θεόρατο κοτρώνη
τυντριβεται τ'άνήλιο του Πολυγρονιάδη,
κι' στέλλετ' ένας Βαγιανάς ν' άναπαυθή 'στών "Αδη.

Τώρα τ'ά νήρη χάνονται τ'ής ύψηλης όρητις σου,
τώρα κατ'ά τ'ής ψήρου σου ψηρίζουν 'Υπογυοί σου,
τώρα τόν φέρο καταγέρεις, πού 'βάλανε 'στ' άμπέλινα,
κι' τόν κολλάζε 'στών μούστο,
τώρα 'μιλείς 'στ'ά σιχαζή, τώρ' άγγιζέτ'ά τ'έλοια,
κι' όλοι οι κάνουν γούστο.

Μέ τ'ά Μαρτιάτικα πουλιά μάξ ήλθαν ιδώ πέρα
άπό τήν 'Εγγλιτέρα
ό σίρ 'Εγγλέζος Μπρόδερτον, ό Σόου κι' ό Μπαγκάου,
τούς στασιδάδες τούς Ρωμρούς κι' σώσουν έκ του χάου.

Στασιδάς μονοπάλιον καθένιας σου προτεινεί,
όλράντ' σ' τους άπαντάς, καλά σου λέν έκείνοι,
κι' άπό τόν Πόργο, Γέροντα, κι' άπό τήν Πάτρ' άκόμα
χιλιάδες γυναικόπαιδα μέ τήν ψυχή 'στό στόμα
γυρούσαν σιδερόδρομο γιά νάλθουν ιδώ πέρα
νά τούς είπής μια γνώμη σου, πολύγλωμο Πατέρ.

Φθάνει κι' άπ' τήν 'Αμερίκα κανιούριο Συνδικάτο,
κι' τρέχουν άνω κάτω
πολλοί στασιδοκήμενες,
μάκρυνες πολυλήμονες,
κι' άρχίζουν ξεφάνηματ
γιά τ'ά παρακατ'ήματα.

Και σ' μέ τούτους, Γέροντα, τραβές φριχτό μαρτύριο,
κι' όλους τούς βλέπεις προσήφορ,
κι' ξαναλάμπεις φωτεινός,
πού λές πώς κατακούτελα σου 'κόλλησαν τόν Σείριο.

Του γέρου τή σπιθοβολή
τό γένος κοκαρώνει,
ροδίσει 'στών 'Ανατολή,
'στών Πίνδο ξεμαρώνει.

Και τών Δανών ό Βασιλ'ής γραφάκις μεγάλας στέλλει
'στών ιδίοι μάξ Βασιλ'ή, κι' όλο του παρκαγγέλλει
νά πάη 'γγκόρορ έκει
'στη χώρα του τήν πατρική
του Γιοβιλαίου τ'ής γιορτάς μαξί: του νά τ'ής κάνη,
κι' ό Βασιλ'ής μάξ του μνήξ
πώς δέν πταγίαινε πουθενά
χωρίς τόν Ντεληγάνη.

Στηλόνεσαι και γίνεσαι τών στασιδάδων σέπη
κι' τών 'Εγγλέζων ή τρεις περιπόρ οι βλέπει,
κι' πολέμοκρακτο πουλ' φονάζει: Πολεμάχοι,
γιά τήν στασιδα σούζετ' 'στ' αίσια του Σανδάρχη.

Μέ τούτα τ'ά σανδιά μας, μ' αιάτ'ά τ'ά πατερά μας
'σπηλώσαμε, πατέρα μου, τό κράτος τών θεολών,
κι' έκείθε 'έγ'ηκαν ή μρτιάζει και τ'ά διαρναλωρά μάξ
και νέα περισσεύματα προύπολογισμών.

Πώς μάς θωρείς άκίνητος;... πού τρέις τό μβαλό σου;
μαγάλα τ'ά τερτίπια σου... Γέροντα, σέ καλό σου.

Και καμπόδασι ποικιλίας, μ' άλλους λόγους άγγελίας.

'Αγορά πολυ μεγάλη κι' όντως φιλοανθρωπική
σήμερ' 'στές τρεις άνοιξι μέξ 'στών Πικρασούν έκει
Κι' ή Πριγκίπισσα Σοφία, πού καθένιας τήν λατρείει,
μόνη της κι' αυτοπροσώπως τό παζάρι προστατεύει,
λένε δέ πώς και τραπέζι, θάξη χωρίς νά πουλή
και μεγάλη θάναι στήνικη γιά νά πάνη π'ό πολλοί.
'Υπέρ του Νοσοκομείου τών παιδιών, συμπολίται,
κι' ύπέρ νέων Συσσιτίων ή πανίγυρις τελείται.

'Ανδρέας Πι 'Εμμανουήλ, έμπορος προσφιλής,
όδός 'Ανθίμου του Γαζή, Περιβολός Βουλής,
Πουλεί κρασί Σαμωάτικο, περίφημο μωσάτο,
κι' ιδώ μέξ 'στών Προτεύουσα, και 'στών Περσία κάτω
μέξ 'στό λαμπρό καράβι του κατά τήν προκομια,
λιμνή τ'ής Ζέας τ'ής γνωστής, Σαμωάτικη σημαία.

'Ο Σύλλογος έκείνος βιβλιών όφελίμων
του Ρι Δημητριάδη εξέδωκε τό Γέλα,
μελέτην τερπνοτάτην έκ τών πολυ δοκιμών
μέ 'γνωστές όφελίμων κι' ύγιεινές τ'ά μάλα.
Και τούτο τό βιβλίον 'στών Σύλλογον, πολιται,
και 'στους βιβλιοπάλας τ'ής πόλεως πλείεται.

'Ασπής διάττων 'πρόβαλε... και τί δέν είν' έκεί...
έπιτερεις περικαλλής και φιλολόγη.
'Από τόν Μιχαλοπουλον τόν Κωνσταντινον βγαίνει
κατ' έτος τόν Δεκέμβριον άπό πολλούς γραμμένα.